

شیوه نیره

نیره قاسمی زاویان

سال‌های نگهبان ویژه نفس اماره‌ات بودی. آنها نقشه‌های خود را در نبود تو، اجرا شده می‌یافتدند، اما باز هم اشتباه کردند. چراکه با شهادت تو کمر به قتل خود بستند و خون مطهرت زمین گیرشان کرد.

۵ نهم تیغ؛ ولایت امام حسن عسگری (۲۳۲ق)

نور باران شد مدینه، نه نور باران شدن زمین.
فرشته‌ها و ستاره‌ها دسته دسته، به زمین هبوط می‌کنند، تا در شادی قلب عالم امکان، حضور یابند.
مدینه از نور ولایت مولودش منور است و زمین از حضور می‌همانان آسمانی اش.

۵ یازدهم تیغ؛ وفات حضرت معصومه (۲۰۱ق)

بی بی جان! در شوق زیارت جمال و دلربای برادر، به زیارت خدای رضا^{علیه السلام} شافتی.

۵ دوازدهم؛ سقوط هوایپمای مسافربری جمهوری اسلامی ایران توسط آمریکای جنایتکار

۲۹۸ کبوتر در سال ۱۳۶۷ گرفتار لاشخورها شدند.

۵ چهاردهم تیغ؛ اسارت جاویدالاشر، حاج احمد متولیان (۱۳۶۱)

سردار! نمی‌دانم چه خطابت کنم. بگویم شهید، مفقودالاشر، اسیر، نمی‌دانم. اما دوست دارم تو را جاویدالاشر بنام، چراکه یادت، خاطره جاودان قلبم خواهد بود.

۵ پیست و هفتم؛ پذیرش قطعنامه = نوشیدن جام زهر پیر مرادمان، خمینی کیم. (۱۳۶۷)

۵ اول تیغه‌اه؛ تأسیس سازمان تبلیغات اسلامی (۱۳۶۰)

۵ پنجم تیغه‌اه؛ مبارزه با مواد مخدّر
بابا! امشب تا صبح کنار نرده‌های زندان می‌مانم.

امشب تا سحر، دستهایم را رو به آسمان بلند می‌کنم و دعا می‌کنم. نه فقط برای تو، که برای همه پدرها و همه بچه‌هایی چون من که به جای سایه پر مهر پدری، سایه این افیون سیاه بر زندگیشان افتاده است. من امشب دعا می‌کنم و مطمئنم همه ستاره‌ها آمین گوی من خواهند بود. به امید رهایی ات از چنگال این دیو سیاه. «فرزندت»

۵ ششم تیغه‌اه؛ ۱۱:۳۰ صبح، ۶۰/۴/۶

«خبر کوتاه بود و مهلهک. انفجاری در مسجد ابوذر، انفجار ضبط صوتی در نیم قدیم امام جمعه تهران.

خون و فریاد یا حسین

تندیس ایثار غرق در خون... بعد. طوفان اضطراب و گردباد التهاب... و چقدر چشم مرطوب آینه آسمان شد و چقدر پیشانی روشن، به چهره نم‌دار مهر تن سایید.

اما دست خدا با تو بود. با ما بود!!!

آن روز که امام را در چهره‌ات دیدم باورمن شد، که در آن حادثه عظیم، دست خدا با تو بود... با ما بود.»

۵ هفتم تیغ؛ شهادت دکتر بهشتی و ۷۲ تن از یاران باوفایش: (۱۳۶۰)

تاریخ بستر تکرار حوادث است. بار دیگر، حسینی دیگر با هفتاد و دو نفر از اصحابش در کربلای عشق به مسلح عشق می‌روند و برای همیشه تاریخ "راست قامت تاریخ" می‌مانند.
اگر بهشتی مجال آن را نیافت که سر تکتک سرداران خویش را به دامن بگیرد و خون چهره‌هاشان را با اشک چشمانش بشوید، ما به جای او هم بر مقبره تک تک این عزیزان خواهیم گردیست.

ما آموخته‌ایم که اشک، خاطره شهیدانمان را جاودانه خواهد کرد. پس این بار هم ای دشمنان منافق! و ای منافقان دشمن! شما شکست خوردید.

شما در سیل اشک ملت ما دست و پای مرگ زدید.
ضجه‌های ما نتاب تزویر را بر چهره شما شکست و آشکار شدید آنچه بودید.»

۵ هشتم تیغ؛ شهادت محمد کچویی، رئیس زندان اوین، سال ۱۳۶۰

دشمن گمان می‌کرد تو زندان بان سلوی یارانش هستی و با برداشتن تو، آزادی آنان را تضمین می‌کند اما غافل از این که تو